

Sygn. akt IX Ca 169/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Barczewski (spr.)
Sędziowie:	SO Agnieszka Żegarska SO Mirosław Wieczorkiewicz
Protokolant:	pracownik sądowy Natalia Kruczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2017 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa R. J.

przeciwko (...) (...) z siedzibą w R. dawniej (...) Company (...) z siedzibą w R.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt I C 406/16,

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.408,56 zł (cztery tysiące czterysta osiem złotych pięćdziesiąt sześć groszy) obniża do kwoty 4.158,56 zł (cztery tysiące sto pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt sześć groszy) płatnej z ustawowymi odsetkami od dnia 25 listopada 2015 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części oraz w punkcie III w ten sposób, że zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 2.824,46 zł (dwa tysiące osiemset dwadzieścia cztery złote czterdzieści sześć groszy) obniża do kwoty 2.547,97 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy),

II. oddala apelację w pozostałej części,

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 48,75 zł (czterdzieści osiem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Agnieszka Żegarska Jacek Barczewski Mirosław Wieczorkiewicz

Sygn. akt IX Ca 169/17

UZASADNIENIE

Powód R. J. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) (...) z siedzibą w R. (dawniej (...) Company (...) z siedzibą w R.) kwoty 5.100 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu podał, że dochodzona kwota

stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niego pojazdu, powstałe w wyniku zdarzenia z dnia 24 października 2015r. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił wysokość kosztów naprawy pojazdu powoda na kwotę 2.191,60 zł. W ocenie powoda pozwany dokonał wyceny przy użyciu zaniżonych stawek za roboczogodzinę prac naprawczych – przyjmując stawkę 70 zł netto. Celem weryfikacji wyliczeń pozwanego, powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji naprawy, z tytułu czego poniósł koszt w wysokości 700 zł.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu zanegował roszczenia zgłaszane przez powoda, co do wysokości. Podniósł, że otrzymane przez powoda odszkodowanie całkowicie zlikwidowało szkodę i brak jest podstaw do dopłaty odszkodowania. Wskazał, że powód nie przedstawił dokumentów potwierdzających poniesienie kosztu naprawy pojazdu w kwocie wyższej niż zrefundował ubezpieczyciel, a zatem nie udowodnił zasadności roszczenia. W ocenie pozwanego uzasadnione jest zastosowanie przy rozliczeniu szkody dostępnych części zamiennych niesygnowanych logo producenta pojazdu.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 8 grudnia 2016r. w sprawie I C 406/16 w pkt I zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.408,56 zł z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 25 listopada 2015r. do dnia zapłaty; w pkt II oddalił powództwo w pozostałym zakresie; w pkt III zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.824,46 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w pkt IV nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 162,35 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sąd ten ustalił, że w dniu 24 października 2015r. powód uczestniczył w kolizji drogowej, której sprawca posiadał obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W wyniku kolizji drogowej doszło do uszkodzenia pojazdu powoda marki A. (...) o nr rej. (...).

Z ustaleń Sądu wynika, iż koszt naprawy powypadkowej pojazdu powoda w związku z uszkodzeniami powstałymi na skutek powyższej kolizji wynosi 5.900,16 zł przy przyjęciu do obliczeń cen części o jakości O i Q – szczegółowo opisanych w opinii biegłego J. B.. Powód w związku z koniecznością weryfikacji stanowiska pozwanego odnośnie kosztów naprawy samochodu poniósł koszty sporządzenia kosztorysu w kwocie 700 zł. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę powoda i wypłacił mu odszkodowanie w wysokości 2.191,60 zł.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd I instancji uznał, iż żądanie powoda należało uwzględnić w przeważającej części.

Sąd ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania powołał się na opinie biegłego, z których wynika, że całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 5.900,16 zł brutto z zastosowaniem cen części oryginalnych z sieci producenta oraz średniej stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztacie w wysokości 115 zł netto.

Sąd wskazał, iż skoro pozwany dotychczas wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 2.191,60 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 3.708,56 zł.

Za uzasadnione Sąd uznał również wydatek powoda w postaci kosztów prywatnej ekspertyzy. W ocenie Sądu słuszne było zweryfikowanie twierdzeń pozwanego o wysokości szkody prywatnym kosztorysem. Odmienne postępowanie mogłoby narazić powoda na koszty procesu, a brak podstaw, żeby wymagać od powoda, aby sam sporządził kosztorys.

W oparciu o art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c. Sąd orzekł o obowiązku zwrotu tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kosztów nieuiszczonego wynagrodzenia biegłego, nakazując ich ściągnięcie od pozwanego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia.

Pozwany wniósł apelację od powyższego wyroku, zaskarżając go w części tj. w pkt I w zakresie w jakim Sąd I instancji zasądził na rzecz powoda ponad kwotę 4.008,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz w pkt III.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj.:

1) art. 361§ 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., poprzez zasądzenie na rzecz powoda kwoty odszkodowania z tytułu kosztów związanych ze sporządzeniem prywatnej opinii rzeczoznawcy w wysokości 700 zł brutto, podczas gdy

2) art. 362 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 i art. 17 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez przyjęcie, że poszkodowany nie przyczynił się do zwiększenia rozmiarów zaistniałej szkody, podczas gdy powód przy zachowaniu minimum należytej staranności mógł ponieść o wiele niższy koszt sporządzenia prywatnej opinii, czego jednak nie uczynił, a takim zachowaniem przyczynił się niezasadnie do powiększenia rozmiarów szkody

2. naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c., poprzez niedokonanie całościowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci opinii biegłego sądowego J. B., z której to opinii w sposób jednoznaczny wynika, że średnia cna za usługę sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy wynosi ok. 300 zł brutto, a te ustalenia biegłego jednoznacznie wskazują, że koszt sporządzenia prywatnej opinii rzeczoznawcy wykazywany przez powoda w wysokości 7000 zł, jest rażąco zawyżony, w stosunku do cen rynkowych.

W oparciu o powyższe zarzuty domagał się zmiany wyroku w pkt I poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 4.008,56 zł z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 25 listopada 2015r. do dnia zapłaty i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, rozliczenia kosztów procesu za I instancję stosownie do wyniku sporu oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego kosztów procesu za instancję odwoławczą, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w części.

Według uchwały Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04 (OSNC 2005, nr 7-8, poz. 117) odszkodowanie przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów może – stosownie do okoliczności sprawy – obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. Ocena czy poniesione koszty ekspertyzy sporządzonej na zlecenie poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym są objęte odszkodowaniem przysługującym od ubezpieczyciela, musi być dokonana przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, a w szczególności uzależniona od ustalenia, czy zachodzi normalny związek przyczynowy pomiędzy poniesieniem tego wydatku a wypadkiem, oraz czy poniesienie tego kosztu było obiektywnie uzasadnione i konieczne także w kontekście ułatwienia ustalenia okoliczności wypadku i rozmiarów szkody.

W niniejszej sprawie warunki te zostały spełnione. Był to bowiem jedyny sposób ustalenia rzeczywistego rozmiaru szkody w sytuacji, gdy wycena dokonana przez ubezpieczyciela budziła wątpliwości powoda.

Jednakże należy podzielić stanowisko skarżącego, iż zasądzona na rzecz powoda kwota z tego tytułu jest zawyżona.

Zgodnie z dyspozycją art. 361 § 1 i 2 k.c. poszkodowany ma prawo do pełnej rekompensaty poniesionej szkody. Jednakże nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z

wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika.

Z opinii biegłego (k.70-71) wynika, że zlecenie uprawnionemu rzeczoznawcy wykonania usługi w zakresie dokonania oględzin i sporządzenia kosztorysu naprawy w systemie A. wiąże się z koniecznością poniesienia kosztu w granicach 250-450 zł. Przy czym średnia cena za takie usługi wynosi 300 zł. Biegły zaznaczył, że wyższe kwoty spotykane są w przypadkach rozległych kolizji, wymagających od wyceniającego rzeczoznawcy zdecydowanie więcej czasu lub w sytuacjach gdy poza wyceną koszty naprawy wykonywane są również inne ustalenia w postaci np. wyceny wartości pojazdu przed i po zdarzeniu, ubytku wartości, bądź gdy usługa ma charakter opinii technicznej, które to okoliczności nie dotyczą wyceny znajdującej się w aktach. Powód nie kwestionował treści opinii w tym zakresie.

Niewątpliwie ciążący na powodzie obowiązek przeciwdziałania zwiększeniu szkody i minimalizowania jej skutków, nie może być poczytywany za równoznaczny z zobowiązaniem do poszukiwania najtańszej ani przeciętnej oferty. Działające na rynku podmioty zajmujące się świadczeniem tego rodzaju usług oferują bowiem różne ceny, podobnie jak różny jest zakres świadczonych przez nie usług i ich standard.

Nie do zaakceptowania jest jednak stanowisko, jakoby wierzyciel domagać się mógł skutecznie od ubezpieczyciela zwrotu wszelkich kosztów bez jakichkolwiek ograniczeń w zakresie ich wysokości.

Na gruncie niniejszej sprawy przyjąć zatem należy, że strona pozwana zobowiązana jest do zapłaty na rzecz powoda zwrotu kosztów prywatnej ekspertyzy, z tym jednak zastrzeżeniem, że kwota ta nie powinna przekraczać najwyższej ze stawek rynkowych obowiązujących przy tego rodzaju usługach tj. kwoty 450 zł.

Konsekwencją zmiany pkt I wyroku była konieczność zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Powód poniósł koszty procesu w wysokości 3.672 zł, na które składa się opłata od pozwu 255 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 2.400 zł, opłata za pełnomocnictwo 17 zł oraz zaliczka na biegłego w wysokości 1.000 zł. Z kolei pozwany poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika i opłaty za pełnomocnictwo w łącznej kwocie 2.417 zł. Powód wygrał sprawę co do kwoty 4.158,56 zł z żądanej kwoty 5.100 zł. Zatem wygrał sprawę w 81,54% i w związku z tym przysługuje mu zwrot kosztów w wysokości 2.994,15 zł. Pozwany natomiast wygrał sprawę w 18,46% i przysługuje mu zwrot kosztów w wysokości 446,18 zł. Z różnicy tych kwot wynika, że pozwany obowiązany jest uiścić na rzecz powoda kwotę 2.547,97 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok we wskazanym powyżej zakresie. W pozostałym zakresie apelację oddalił, uznając ją za bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. dokonując ich stosunkowego rozdzielenia.

Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 150 zł, na które składa się opłata od apelacji 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika 120 zł. Natomiast koszty powoda wyniosły 120 zł stanowiące wynagrodzenie pełnomocnika. Pozwany utrzymał się ze swoim żądaniem w 62,50% i w związku z tym przysługuje mu zwrot kosztów w wysokości 93,75 zł. Powód natomiast w 37,50 % i przysługuje mu zwrot kosztów w wysokości 45 zł. Z potrącenia tych kwot wynika, że powód obowiązany jest uiścić na rzecz pozwanego kwotę 48,75 zł.

Agnieszka Żegarska Jacek Barczewski Mirosław Wieczorkiewicz